

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, fél évre 2 frt, negyed évre 1 forint.
Egy szám ára 8 kr. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak
egész évre 3 frt. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.

Felelős szerkesztő: **Cs. Szabó Kálmán.**

Szerkesztő
és laptulajdonos: **Becsek Aladár.**

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. A bélyeg díj
külön minden beiktatásnál 30 kr. Nyilttér sora 10 kr.

A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

Aratás.

(Dr.) Alig egy hét elmultával a mi földünkön is megvillan a ragyogó napsugár a sarlón vagy a kaszán és suhogva rendekbe dől a gabona. Egy hosszú év verejtékes, nehéz munkájának eredménye, egy esztendő gazdasági életének bázisa a termés. Hogy milyen lesz, e perczben senki se tudja, mert az utolsó pillanatban is romba döntheti az elemek szilaj játéka gazdáink minden reményét.

Már a nagy magyar Alföldön kalongyába áll a gabona, s néhány nap multán minálunk is a sárga dús határt leszeli a sarlók és kaszák, s megindul a gazdasági életünk óriási gépezete, melyet aggódva várja székely népünk minden tagja, hiszen egész existenciája ettől függ. Csak ilyenkor tűnik szemünkbe, hogy milyen fontos, egész országunkra milyen határozó, egy évnek termése. Mindenki aggódva gondol a múlt év inséges voltára és számítgatja, valjon megtelnek-e a magtárak, valjon lesz-e miből a jövő évben ismét vethetünk, valjon ismét oly elszomorítón fog felemelkedni a gabona ára, hogy a kenyeret nélkülözni kell? E pillanatban nincs ok ilyen aggodalomra, mert az már bizonyos, hogy a tavalyi nyomorúság nem fog ismétlődni, bár ha nem is lesz oly dús a termés, milyen 1890. vagy 1893-ban volt, de közepesnek mondható a vetések állásából, és az elért eredményben a jövő év gazdasági fellendülésének csirája fekszik, mert van miből vetni, s így kiheverjük az ez év tulságos szegénységét.

Az aratás nehézségétől nem kell tartani, mert a mi népünk nem ismeri a munkásszerződések, s nem ismeri azt a népbolondító eszméket, melyek őt elvonják kenyeret adó munkájok

mellől és politizálva inségre kárhozzatják. A székely nép becsületes magatartása, felvilágosultsága elég garancia arra, hogy népünk között sohase fog lábrakapni a proletárizmus, mely végül is először az inséghez, azután a bukáshoz vezetné. Gazdáink a lehető legnagyobb bért megfizetik, és a napszámból élő nép okosan belátja azt, hogy minden perczet fel kell használni, hogy a jövő télre a megélhetést biztosítsák.

Kétségtelen az, hogy mi a világpiaczon alig, vagy éppen nem szerepelünk, sokkal rosszabbak a viszonyok, minthogy kivételre számíthatnánk, megelégszünk azzal, hogy saját szükségleteinket lássuk el úgy, hogy behozatalra ne szoruljunk, s így védve vagyunk nem csak az áruk mesterséges csigázása ellen, hanem még az idegen gabonának a mi piacunkon való dominálásával szemben is. Ha nem is veszünk részt a világpiacz mozgalmában, tagadhatlan az, hogy az ott alakuló árszszonyok befolyásolják a mi piacunk forgalmát is. De ama nagy országok, melyek a nemzetközi áralakulásra döntő hatással vannak, a kiállított statisztika szerint nem csinálhatnak olyan esetet, mely a kínálatot és keresletet nem paralizálja, s így tehát védve vagyunk attól, hogy a gabona ára ismét oly hihetetlen magasra emelkedjék. De bármi is történjék, mi előnyben vagyunk, mert a magyar buza hetekkel megelőzi a többi ország termelését és ezt az előnyt okosan kihasználva, a mi búzáink így nagyban befolyásolja a nemzetközi áralakulást. Szóval az év termése kielégítő s a múlt elszomorító képe nem fog megújulni, ezt a jóslatot a végzetbe vetett hittel tesszük s székely népünk között az öröm tudjuk nagy lesz, ha e jóslatunk a maga teljességében beválk.

Ilyen viszonyok között pedig komolyan foglalkozhatunk azon reform eszmékkal, mely városunk fejlesztését és emelését czélozza, és éppen legfőbb ideje is, hogy Udvarhelyváros megkapja azt a külső imponáló szint, a melyet Udvarhelyvármegye megérdemel. Mi mellettünk rohamosan fejlődik valamennyi város, csak mi maradunk örökösen a tervezgetés mellett, holott pedig azt a néhány perczet pótdótot valamennyi polgár szívesen elviseli, csak megtestesülve lássa azt, mi már papíron olyan régen megvan. Az új polgármesterre nagy feladatok várnak, nehéz munkát kell elvégeznie, kész programmal kell a polgármesteri székbe ülnie, hogy maradiságunk levetközzék. Erős kéznek illő támogatással azonban e munka nem lesz nehéz.

Bizva hát az év jó végzésébe, mely reményt ad a jövő év még gazdagabb termésére, kilábalva az ez év silányságából, hozzáfoghatunk ahhoz, hogy mi olyan régen él mint eszme, alakká is váljon. Az érett gabonát örömmel aratja le a nép, arassuk le hát mi is az érett terveket.

Belföld.

Nincs megegyezés. Tehát megint csak nincsen megegyezés a kvóta dolgában. Sőt talán még messzebb vagyunk a megoldástól, amióta az osztrákok megszerkesztették a kvótakérdésnek fából való vas-karikáját és el is fogadták a magyar alapot, meg nem is fogadták el.

A magyar alapnak tudvalevőleg az a veleje, hogy a két ország gazdasági erejét leghelyesebben úgy lehet megmérni, ha összehasonlítjuk, hogy mekkora volt adójövedelmük az utolsó tíz év alatt. De természetes dolog, hogy az összehasonlítás csak egyforma mértékkel történhetik; ha az egyik vég vásznat meterrel mérem, a másikat rőffel, még nem

Visszatérés.

A tavaszi éj titkos, sejtelmességében lágyan suhant tova a virágillattól terhes langyos szellő — szeliden végig csókolta a hajladozó nyíló virágokat és ellopta a kedves, szerelmes illatát, repítette gyorsan tova a nyugvó természet ölén. Az égen lassan-lassan a késő éj halotti csendjében fekete terhes felhők gyűltek, aztán egyszerre megeredt az eső. Lassan hullott alá a zöld lombokra.

Kip-kop, kip-kop.

Egyre hangzik a tompa hangja, a mint lehull a lomb közé. A felső levelekre esik, a melyek aztán mind lassan-lassan terhes nagy szemekben összegyűjtik és így engedik alább-alább, míg aztán a földre jut.

A férj ott állt a szoba ablakába s kibámult az éjjel e sötét, titokszerű némaságába, melyben a képzelet feltámasztja a holt szellemárnyakat, melyben megmozdulnak a néma sirok és a földre lépnek a nyugvó halottak. — Ő belebámult a nyitott ablakon keresztül e vad sötétségbe, mintha eszmét keresne ott — mintha onnan várná, hogy találjon gondolatot nagy munkájához. Elnézi a természet e csodás vonását, mely mélyen érző lelke előtt megnyilatkozik s elhallgassa a lombok között alá suhogó esőcseppek egyhangu tompa kip-kopját, s felbámul az égre, mely sötétben áll felette, villámlásaival úgy látszik, mintha

az Isten maga, valami gyorsírást végezne e nagy fekete lapon.

Benn a szobában az íróasztalon álló lámpa gyöngye fényt szór szét, valami mesés világot varázsol ide — a gondolat világát. Az asztalon rendetlenül nyitott könyvek balmaza, megkezdett írárok és egy tiszta lap, melyre írni készül. — Az éjjel az, mi az írónak gondolatot teremt. Az éjjel hű barát, nemes ihletet adó — de bőkezűségét pazarul fizeteti meg. Minden író életéből levesz öt vagy tíz évet azon adakozásért, hogy ő előtte megnyitotta nagy könyvét, melyből csak ő tud olvasni. Örli magát és lelkét lassan-lassan, mint szű a fát — mikor már nyugalomra tért a nagy tömeg, mely holnap játszva futja át, mit az éjszaka teremtet. — Más világban élnek ez emberek, más tartomány mely őket körökbé vonzza s mi kicsinyes semmivé törpül a komoly bourokrata előtt, ő neki egy egész világot jelent; egy világot, melyben él s melyben hanykodó lelke felmelegül. Mennyi igaz e pár szóban melylyel definiálja Barrière a Bohém világot: határai északon a reménység, a munka és a jókedv; délről az inség és az elszántság; keleten és nyugaton a rágalom és a — kórház!

Csak bámul... bámul ebbe a sejtelmes világba bele, mintha küzdő lelke innen meritené az eszmét, az anyagot.

A sötét felhők elvonulnak s kibukkan a felhő foszlányából a hold sápadt képe s az ismét csendes

felfrissült természetet bearanyozza. Ugy tetszik, e lélekben az éjji ideges képzelgés feltámasztja a vizes fűben a liliputi gnómkokat, melyek tánczra kelnek a szellemárnyak csendes lantpengetése mellett. A manók a zöld lombok között tapsolnak az ujjongó szellemek ördögös tánczának és czífra figuráikra halk nevetés hallszik ott a lombkörül. A hold most alábukik kék köpenyéből s a kakas rikót egyet, mintha hívná a hajnalt. Erősebb szélroham jön, mintha fehér, komor szellemek elüzni jönnének a mulató gnómkokat és manókat, melyek félve menekülnek a föld alá a hazaűző szellemek rémes alakjainak láttára.

A férfi némán áll ott, fejét az ablak ráájára hajtja és elgyönyörködik e képbe, melyet képzelgése teremtet meg. Aztán asztalhoz ül és írni kezd, a papír már nem üres, gyorsan szalad ott a gondolat kereke. A címül ez áll:

A nő...

És szalad tovább:

Egy teljes boldogsághoz két egyén kell csupán — egy boldogtalansághoz három éppen elég. — És szaladt tovább a penna a gondolat himes mezején... tovább... tovább... mint a szitakötő a tó felett, szökdelve játsza be a gondolat terét, kapkodik és szed csokorba innen is, onnan is virágot... és ugrál tovább az aczél fegyver harczolva, küzdve az emberi-ség javára. Itt is egy eszme, ott is egy gondolat.

Egymásután telnek meg az eddig üres lapok — a hű barát, az éjj segít az ő csendes magányá-

tudom, melyik a több. Ezért a magyar felfogás azt kívánja, hogy az összehasonlítás alapjául csak azok az adók szolgáljanak, amelyek mindkét országban egyformán megvannak. Amiből következik, hogy az adók összegéből mindegyik ország javára le kell vonni azokat az adókat, amelyek csak az egyik országban vannak meg, vagy amelyeket az egyik ország egyoldalúan emelt. Ebbe a levonásba nem akarnak egyezni az osztrákok. Ezek a levonandó tételek

Magyarország javára 769.524,053 forint

Ausztria javára 144.820,488 „

Világos, hogy ez a megtagadás teljes képtelenséggé tenné a magyar alapot. Már csak azért is, mert hiszen a magyar és az osztrák zárszámadás épen-séggel nem egyforma módon vannak szerkesztve, amennyiben Ausztriában igen fontos és nagy bevételi tételek egyáltalán nincsenek benne az állami zárszámadásban, nálunk pedig igenis benne vannak. Ilyen például a földtehermentesítési járulék, a hadmentességi díj. Világos tehát, hogy nagyon alapos megrostálás nélkül nem lehet használni az adók összegét a kvóta kiszámítására. De az osztrákoknak épen a kritika nem kell, mert ha tisztázódik a helyzet, akkor rögtön kiderül a 38,5 perczent abszurditása.

Uj hajógyár Fiumében. A kereskedelemügyi miniszterium hír szerint a Magyar Általános Hitelbank vezetése alatt álló csoporttal, a mely a fiumei dockokat is építette, tárgyalásokat kezdett olyan hajóépítő-telep létesítése iránt, a mely lehetővé tenné, hogy nemcsak az új magyar hajók kerülhessenek ki teljesen fölszerelve az új gyártelepről, hanem a hadügyminiszter által eszközözendő új hadihajó-beszerzéseknél is kellő arányban részesedhessék az osztrák gyárakkal. Az új gyárnak a Howald-féle telep s a dockok volnának az alapja, a melyet kellőképpen megnagyobbítnának. A szükséges tőke a terv szerint 3 millió frt volna s a vállalat finanszírozásában a Hitelbank-csoport mellett, a tárgyalásokba bevont Adria révén a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank is részt venne.

Irodalom.

A Magyar Színművészet Írásban és Képen. Magyarország ezeréves fennállását testületek úgy, mint magánosok egyformán törekedtek derék alkotásokkal emlékeztetessé tenni. Monográfiák készültek, ünnepi kiadványok; minden osztály kivette részét a jubileumból s bemutatkozott a maga mai formájában az ezeréves Magyarországnak. A kulturális élet egyik legjelentékenyebb tényezőjéről, a mai, kétségtelenül büszkeségünkre való magyar színművészetről azonban eddig nem készült olyan könyv, olyan album, mely teljességével a kulturtörténetet szolgálná, változatoságával, érdekességével a mai magyar közönség érdeklődését kielégítené. Erre vállalkoznak B. *Virág* Géza és *Timár* Szaniszló fővárosi hírlapírók, a mikor Magyarország ma élő, előkelő színművésznőit és mű-

vészeit akarják fényes albumban bemutatni *a magyar Színművészet Írásban és Képen* czimén. Tartalmazni fogja ez az album a fővárosban úgy, mint a vidéken élő minden előkelő és elismerésünkre méltó színművésznők és művésznők arczképét, de tartalmazza egyúttal a bemutatott művészek — az ő saját leírásában — biográfiáját, vagy pályafutásának érdekesebb mozzanatait, esetleg életének egy művészetére is kiható jelentékenyebb epizódját. A mű ilyenformán *művészek memoir*-ja is lesz, méltó teljes érdeklődésére a magyar közönségnek, mely figyelemmel és szeretettel fogja olvasni kedvencz művészeinek vallomásait. A mű érdekességét és értékét nagyban fogja emelni, hogy hazánk legkiválóbb írói is sorompóba léptek, hogy kedvencz művésznőikről vagy művészeikről egyet s mást elmondjanak. Komoly kritika, humoros epizódok, jóízű anekdoták az egyes művészek életéből fognak e műben váltakozni, dicsőségére azoknak, a kikről írták e mű érdekességének emelésére. A nagy munkához, mely hű tükre lesz a magyar színművészetnek *Rákosi* Jenő, a magyar újságírók atyamestere írt előjáró beszédet. Egyes művésznőkről és művészekről írt cikkekkel a magyar íróvilág legkiválóbb gárdája van képviselve a műben. Egyes cikkeket írtak többek között: *Ábrányi* Emil, *Ambrus* Zoltán, *Béla* Henrik, *Bródy* Sándor, dr. *Falk* Zsigmond, *Heltai* Jenő, *Kabos* Ede, *Makai* Emil, *Márkus* József, *Márkus* Miksa, báró *Malcoms* Béla, *Rákosi* Viktor, (Sipulusz), *Salamon* Ödön, *Szomaházy* István, dr. *Váradi* Antal, *Vértessy* Gyula stb. stb. „*A magyar színművészet írásban és képen*“ igen szép nyomdai kiállításban, körülbelül 200 képpel, mintegy 15—20 iven jelenik meg, a mű elkészítésével *Hornyánszky* Viktor cs. és kir. udvari könyvnyomdáját bízták meg. Ennek az előkelő nyomdának általánosan elismert jó hírneve teljes garanciát nyújt arról, hogy a mű kiállítása méltó lesz annak nagybecsű tartalmához. *A mű előfizetési ára 3 frt. Az előfizetési pénzeket a gyűjtőlevelekkel együtt legkésőbb július hó 15-ig Hornyánszky Viktor könyvkiadóhivatalának címére Budapest, Akadémia-utca 4. szám alá kell beküldeni.*

Ujdonságok.

Esküvők. *Ráduly* János m. kir. erdőgondnok múlt hó 27-én délelőtt 10 órakor esküdtött örökhűséget *Sándor* Emma kisasszonynak, *Sándor* Mózes kir. tanfelügyelő és kir. tanácsos leányának. Az új pár már a délutáni vonattal a férj állomáshelyére, Técsőre utazott. — Ugyancsak e héten, július 2-án, vezette oltárhoz *Hajkó* László marosvásárhelyi gymn. tanár *Király* Frida kisasszonyt, *Király* Lajos sz. udvarhelyi gymn. tanár leányát. Az esketési szertartást fényes lakoma követte, mely a legkedélyesebb hangulatban a késő éjjeli órákba belenyúlt.

Uj közjegyző-helyettes. Dr. *Lukácsffy* István, lapunk munkatársa, múlt hó 27-én tette le a marosvásárhelyi királyi tábla ügyvédi bizottsága előtt az

tartott; — és látta, hogy a férfi ott ül munkája mellett, jobbkezeben még nedves toll, balkezeére hajta fejét s — alszik.

Lassudan suhant, félve oda a háta mögé és bepillantott a teleirt lapra az író fején keresztül. — Összerezcent, eltántorult, aztán kábult fejjel nézett az alvó férfira, majd visszament és ismét elolvasta:

Egy teljes boldogsághoz két egyén kell csupán, — egy boldogtalansághoz három éppen elég.

És egyszerre valami félelmetes vallási áhitat fogta el, mely eszébe hozta az oltári esküt, a szent frigy rút törését, férjét és gyermekét. Kezét homlokán végig huzta, mintha egy rossz álmot akarna elűzni, melynek látása megrémíti, és elfeledni akarta e pillanatban a múlt minden bűnét, hogy megtérve ismét, vezeklésében találhasson Istennél is bocsánatot. Egész lényét valami hatalmas erő járta át és sötét lelkében e kép egy parányi sugárt vezetett. E sugár megmentette őt. Ajka imára nyílt és karját kitárta az ég felé.

És most véletlenül megérintette az alvót, ez felkapta fejét s a halvány reszkető nő siró kacagással omlott a férj nyakába és lassan, határozottan, de félve, remegő hangon susogta fülébe:

Egy teljes boldogsághoz két egyén kell csupán!

Adams.

ügyvédi vizsgát. A vizsgáló bizottság elnöke *Kosztka* Géza tanács-elnök volt, s a bizottság egyhangú elismeréssel konstataulta a fiatal közjegyző-helyettes jeles képzettségét.

Kinevezés. Hallerkeői gróf *Haller* János főispán *Szabó* Nándor végzett joghallgatót, a központi szolgabírószághoz közígi. joggyakornokká kinevezte.

Gróf Haller János főispán körútja. Csak nem rég tért vissza városunkba gróf *Haller* János főispán, ki orvmegtámadtatása után főispáni székét a kormány rendelkezésére bocsátotta, melyet igen természetesen az nem fogadott el. Élénken emlékezünk mindnyájan arra az impozáns fogadtatásra, melyben akkor a megye, a város közönsége őt részesítette. Diadalút volt az a megye határától egész be a vármegyeházig, s most ép hasonlóan részesítették tegnapelőtti hivatalos körútja alkalmából.

Székely-Keresztúron a szolgabírói hivatalt és a járásbírószághoz börtönét vizsgálta meg, majd Csőbre utazott, hogy az Ő cs. és Apostoli Királyi Felsége által *Birton* Márton volt Csőb községi jegyzőnek, törvhat. biz. tagnak, hosszas és hűszolgálatának elismerésül adományozott ezüst-éremkeresztet személyesen tűzze fel. Valósággal körülrajongták útjában. Véczkén, Szent-Demeteren, hol két diadalkaput is állítottak, az érkező főispán elé kivonult az egész falu népe, útját virágokkal hintették be, s beszédrel fogadták, az orvtámadásból oly tüdőklőn kikerült főispánt.

Csőb községben *Vas* Gáspár jegyző és a néptanító üdvözölte a szeretett főispánt, ki egy rövid szép beszéd kíséretében adta át *Birtonnak* az éremkeresztet, mit a kitüntetett könnyekig meghatva köszönt meg. Majd a ravai pap tartott egy tartalmat, magas szárnyalású beszédet, magasztalva a koronát, hogy a nép között is meglátja az igazi érdemeket. Kapcsolatosan fölemlítette azt a merényletet, mely a köztisztvisletben álló Haller-családot érte, s kemény szavakban elítélte az orvtámadókat.

Hivatalos útjába ejtette Szent-Erzsébet községet is, hová mozsárlövések, virágos közepett érkezett meg és a nagysolymosi pap üdvözölte melegen.

Visszatértében Székely-Keresztúron feledhetlen szülői emlékére a r. kath. templomban requiemet hallgatott, a melyet Keresztur értelmisége zsufolásig megtöltött.

Hivatalos útjában szentgericzoi *Jakab* Gyula alispán és *Ádám* Albert I. aljegyző kísérték.

Lelkész választás. A küsmődi ev. ref. egyház még ez év január 12-én választotta lelkészeül *Baczó* Lajos ref. lelkészt és kollegiumi vallástanárt, ki új állomáshelyét e hó 10-én fogja elfoglalni.

Záró-ünnepély és énekvizsga. A székely-udvarhelyi állami felsőleányiskola f. június hó 26-án d. e. 11 órakor tartotta *önképzőköri záró-ünnepélyét* és *énekvizsgáját* az állami főreáliskola tornacsarnokában. A nagyszámu intelliges közönség élénk figyelemmel hallgatta végig a záró ünnepélynek és énekvizsgának 13 pontból álló műsorát.

A műsort a növendékek énekkara nyitotta meg, elénekelvén Huber Károlynak „*Nemzeti zászló*“ című dalát. Majd *Osanády* Rózsika II. oszt. növendék ügyesen összeallított titkári jelentését adta elő.

Szavaltak: *Bernát* Regina II. o. n. „Anyanyelv“ *Ábrányi* Emiltől; *Pallós* Róza II. o. n. „A kezesség“ Schiller után Vargha Gyulától; *Ábrahám* Ilona I. o. n. „Mi a haza?“ *Váradi* Antaltól; *Gaibel* Szeverin II. o. n. „Bujdosó vitéz“ *Pósa* Lajostól; *Pakot* Ilona II. o. n. „Kis madárcák eljövénék“ *Győri* Vilmostól; *Gotthárd* Juliska I. o. n. „A fehér galamb“ *Farkas* Imrétől; *Kallai* Eszter „Vérszerződés“ *Endrődi* Sándortól; *Sebesi* Janka II. o. n. „Az úr ítéle“ *Váradi* Antaltól. Minden egyes szavalatot zajos tapssal jutalmazott a közönség.

Közbe a felsőleányiskolai növendékek énekkara *Bönicke* „*Vándor dal*“-át és Schubert „*Schweiczi dal*“-át adta elő, kiváló ügyességgel és szabatossággal.

A műsor utolsó pontját megelőzőleg igazgatónő kiosztotta a növendékek között a jutalmakat. A „Kedélyes ifjak magyar asztaltársasága“ által szegénysorsu, jó tanuló jutalmazására ajándékozott 10 korona *Bernát* R. II. o. és *Meltzer* I. o. növendékek között osztatott meg.

Könyvjutalomban részesültek *Wodianer* F. és fia *czég* ajándékából: *Sebesi* Aranka II. o. n., *Ábrahám* Ilona és *Gotthárd* Juliska I. o. növendékek; Székely Dénes úr ajándékából: *Barabás* Piroska II. o. növendék; más ajándékokból: *Pallós* Róza, *Osanády* Rózsika és *Flórián* Ilona II. o. növendékek.

A jutalmak kiosztása után igazgatónő tartotta

val. Telnek mindinkább, de most az éj megunva a barátkozást, ellenséget küld ide — a hajnalt. — Rózsaszínű fény dereng. A szobába is behat egy picinyke sugár, de az író csak folytatja tovább. Egy családnak gondját oszlatja el így s tesz boldoggá — azt hiszi legalább — egy nőt és gyermekét. Fejtegeti problémáit, de filozófiában nem hiszen és ismétli egyszer . . . kétszer . . . többször is: egy teljes boldogsághoz két egyén kell csupán — egy boldogtalansághoz, három éppen elég.

A harmadik szobában megmozdul egy árny, azután megint egy. A feleség és szerető árnyéka ott, a mint kinevetik azt a komoly tudóst, a ki ott a csendben egy családról gondoskodik. Aztán eltűnik az egyik, lassan, lopva, zajt se hagy maga után s magára marad a nő. A gyermek megmozdul a kocsiban s ringatja álmosan, kimerülve az éjszaka szerelmes öleléseiben. Aztán fehér pongyoláját magára szorítja s a félemlítő csendben megindul a férj szobája felé. Lassan kinyitja szobájának bezárt ajtaját s a sötét szobán keresztül a fényig jut el. Nesztelen lép be és a mit lát, attól összerezzen.

A hajnal derengett a szobában s a lámpa homályosan, füstölve, fullasztó levegőt idézett elő. A nagy könyvhalmaz megett az íróasztal mellett ült a férj, a lámpa vörös ellenzője ő reá dobta tüzes fényét s férje köré egy fénykarikát varázsolt. Mintha az ihlet szellemei vonultak volna el felette s a szürke homályba megkoszorúznák őt. A nő összerezzen és arra felé

meg évről-évre beszédét. Visszapillantást téve az iskolai év nevezetesebb eseményeire: végül tanítványaihoz intézett néhány buzdító, lelkesítő szót. Eltávozó növendékeinek lelkekre kötötte, hogy a szorgalommal párosult munkásság és a kötelesség lelkiismeretes teljesítése legyen főtörekvésük és irányadó elvük az élet minden körülményei között.

Az igen ügyes záró-ünnepélyt a felsőleányiskola énekara által előadott s kiváló tetszésben részesült „*Népdaegyveleg*“-gel fejezték be.

A műsor minden egyes pontjának előadása kiváló gondot és tanulmányt árult el, miért az érdem első sorban a felsőleányiskola fáradhatatlan igazgatónőjét: *Weinberger* Fanni úrhölgyet illeti; az énekdarabok szabatos betanítása- és előadásáért *Morascher* Hugó énektanárnak legyen jutalma az elismerés.

Özv. Dr. Fejérváry Lajosné szül. szenterzsébeti *Szakács* Borbála ő nagysága boldogult férje 255 darabból álló könyvtárát a ref. kollegiumnak aján-dékozván, az intézet előjárósága a becses ajándékért hálás köszönetét nyilvánítja.

Kirándulás. Udvarhelyvármegye tisztikarának fiatalsága egy nagyobb szabású kiránduló társaságot hozott össze, hogy a hivatalos akták porát magukról lezárva kellemes perczeket szerezzenek, e forró, egyhangu nyári napok közepett. Célul a Vargyas-patakát tűzték ki, s oda a mint egy negyven főből álló társaság, élükön hallerkeői gróf *Haller* János főispánnal már a korai reggeli órákban el is ment.

Halálozás. Múlt hó 30-án hunyt el *Schmidt* Frigyes m. kir. pü. fogalmazó és földadó nyivtart. biztos neje *Köszeghy* Mari életének 34-ik, boldog házasságának 17-ik évében. A megboldogultnak földi részeit tegnap, 2-án, délután temették el a reformátusok temetőjébe. Halálát férjén kívül gyermekei: *Janka*, *Friczi*, *Ella*, valamint nagyszámu rokonság gyászolja.

Hálás köszönet. Mindazon udvarhelyi urnóknak és leányoknak, kik az ev. ref. egyházközség által f. évi június 12-én rendezett ünnepélynek anyagi és erkölcsi sikeréhez bármi módon hozzájárultak, úgy a magam, mint az ev. ref. egyház nevében, ez úton is hálás köszönetemet nyilvánítom. Özv. Dr. *Fejérváry* Lajosné, mint a női bizottság elnöke.

Pályázatok. A belügyminiszter vármegyénk közigazgatásánál egy szolgabírói, egy aljegyzői, egy díjnoki és egy szolgai állások rendszerezéséért 2475 frtot folyósított, melyekre a pályázatok közelebről ki lesznek hirdetve.

Az ev. ref. kollegium igazgatósága kezéhez az 1873-ik évben érettségit tett egykori tanítványok június 28-ikán, 25 éves találkozásuk emlékére 64 frt alapítványt tettek le, hogy annak évi kamata egy jó tanuló, szegénysorsu növendék konviktusi költségeinek fedezésére fordíttassék. Hadd hirdesse az alapítvány az egykori tanítványok háláját és kegyeletét az *alma mater* iránt!

Elmarad a művészestély. A tegnapi tervezett Somogyi-Jászai hangversenyről már mult számunkban megemlékeztünk, hogy közbejött akadályok miatt az, egyelőre bizonytalan időre, elmarad. Sajnálattal értesítenek bennünket Budapestről, hogy a körutat egészen beszüntették, mivel *Somogyi* Mór zongoraművész vérmérgezést kapott. Így tehát az oly élvezetesnek ígérkező estély, mely elé közönségünk oly nagy érdeklődéssel tekintett — elmarad. Ősszel azonban, ha a közönség úgy fogja kívánni, a művészek szívesen tesznek eleget ígérletüknek.

Egy csodagép. A „Morning Post“ egyik levelezője egy alkalommal Svédországon átutazván, megtekintette a híres norchiöpingi gyufagyárat is, melynek gyártmánya az egész világon el van terjedve. E gyárban egy csodálatos gépet látott, melyről a gyár igazgatója azt mondta, hogy szükség esetén 24 óra alatt 1 millió skatulya kész gyufát képes produkálni. A gépbe csak a nyers fát és a kémiai szereket teszik be, mire a gép magától faragja a gyufaszálakat, ellátja gyuanyaggal, elkészíti a skatulyát, meg-
rakja, levignetozza, 10 darabonként összepakolja: szóval az expedálásra teljesen elkészíti.

Polgármesteri székre hirdetett pályázati határidő mult hó 30-án járt le. Négy pályázó adta be pályázati kérését, ugymint: *Ádám* Albert m. I. aljegyző, *Boros* Lajos vizaknai ügyvéd, *Dr. Gyarmathy* Dezső földbirtokos és *Szombatfalvy* Lajos főkapitány.

Vizbefúlt gyermek. A nyári fürdőzéssel megkezdődtek az azzal járó szerencsétlenségek hosszú sorozata is, s alig mulik el nap, hogy ne halljon, ne olvasson az ember hasonló szerencsétlenségekről. Szent-Egyház-Oláhfaluban is a napokban magára hagyták fürdeni az alig három éves *Farkas* Bertát,

ifj. *Farkas* Ignác leányát, a kit a víz gyenge lábairól leütött, s nemsokára alá is merült, s kevés később már halva fogták ki. Az esetenél talán szülői gondatlanság is forog fenn, miért az iratokat a törvénytörésekhez tették át.

25 éves találkozó. Érdekes találkozót rendeztek m. hó 28-án, a ref. kollegiumban 1873-ik évben érettségit tett ifjak, kik most már valamennyien az élet delén álló, öszlőni kezdő férfiak. Végeztek volt 13-án; meghalt közülök 3; s a találkozóra megjelent 8, névszerint: Dr. *Szász* Izsák s.-szentgyörgyi ügyvéd, *Biró* Áron f.-boldogfalvi pap, *Málnási* Ferencz páncsovai keresk. akad. tanár, *Kónya* Miklós főszolgabíró Nagy-Ajtán, *Gálffy* Pál bányafelügyelő Nagy-Bányán, *Benkő* Gyula számvizsgáló S.-Szt.-Györgyön, *Gocsmán* Mihály földbirtokos Maksán és *Domokos* István körjegyző Bácsfaluban. A kölcsönös és meghatóan szívélyes üdvözlések után összejöttek a kollegium nagytermében, hol „Tebenned biztunk“ elének-lése után *Biró* Áron imát mondott, a mely ima után Dr. *Szász* Izsák indítványára egy szegénysorsu szé-kely ifju konviktusi alapjára 64 frtnyi összeget tettek le *Gönczi* igazgató-tanár kezébe, és határozatilag kimondották, hogy ezután 5 évenként újból össze-gyűlnék, s mindannyiszor növelik alapítványukat. *Gönczi* Lajos ig. tanár megköszönvén a nemeslelkű alapítványt, *Bod* Károly tanár, mint egyedüli az élő tanárok közül, ki az egybegyűlteknak tanáruk volt, meleg hangon tartott beszéddel üdvözölte a megje-lenteket, mely után, volt tanáraik iránt érzett hálá-juknak oly módon adtak kifejezést, hogy megláto-gatták és szívélyesen üdvözölték özv. *Kiss* Ferenczné és özv. *Szakács* Mózesné urnóket. Délben közlakomára gyűltek, hol magától érthetőleg kedvesebbnél-kedvesebb remicsitásokkal üjították fel tanuló éveik boldog idejét. Mi is őszintén üdvözöljük a 25 éves találkozókat, s szívből kívánjuk, hogy a találkozás örömet sok 5—5 éven át élvezhessék.

Sorozás. Gyó-Remetén a tavaszi sorozást az akkor nagymértékben fellépett himlő járványért nem lehetett megtartani, s azt most e hó 9-én fogják ott keresztülvinni, mivégett *Schossberger* százados, *Hersényi* főhadnagy és *Maxim* katonaorvos a napokban oda is utaznak.

Az alsófoku ipar- és keresk. iskola évről-évre vizsgálata mult hó 27-ikén délután 2—8 óráig ment végbe több érdeklődést megérdemlő sikerrel. — A vizsgálatot *Hlatki* Miklós isk. bizottsági tag vezette, mint elnök. Iparosaink közül alig egy páran s a kereskedők közül is csak *Persian* János és *Gál* János vettek részt az érdeklődésből. Pedig a derék tanítói kar megérdemelte volna, hogy igazán fáradságos és küzdelmes munkáját iparosaink s kereskedőink kellő érdeklődése jutalmazza. — De másrésről alkalmuk nyílt volna e vizsgálat alkalmával iparosainknak s kereskedőinknek több irányu tanúságot szerezni a maguk számára. — Tapasztalhatták volna, hogy tanonczaik mennyire rá vannak szorulva, hogy abban az egy néhány órai oktatásban részesüljenek hetenként s megfogadták volna, hogy ettől a pár órai tanulástól nem fosztják meg őket azzal, hogy nem engedik iskolába; sőt talán otthon is engednének nekik naponként egy-egy fél órát, hogy olvasásban, írásban és számolásban gyakorolják magukat. Talán rájöttek volna arra is, a mire eddig nem gondoltak, hogy tanoncznak csak olyan gyermeket szerződhetnek, a ki az elemi iskolát sikerrel végezte, s írni, olvasni, számolni tud. — Talán egy kis pirulással tapasztalták volna, hogy a helybeli illetőségű tanoncok képessége általában jóval alantabb fokon áll, mint a vidékről szerződttetett tanoncoké, a minek okát könnyű kitalálni, mert tudjuk, hogy polgáraink jó része nem gondol gyermekeinek elemi oktatásával sem. Reméljük, hogy most már, mikor a városi községi iskolában ingyen oktatásban részesülhetnek a gyermekek, egy polgárunk sem lesz oly lelkiismeretlen, hogy gyermekének meg ne adja az alkalmat a művelődésre.

Egyébként a vizsgálat eredménye ilyen nehézségek mellett is kielégítette a hallgató közönséget s ezt csak a hivatását ismerő, buzgóan fáradozó tanítói karnak lehet köszönni.

Az udvarhelymegyei tak. pénztár s a zálogkölcsön intézet 10—10 frt ajándékkal; a kereskedők 12 frt 50 kr ajándékkal lehetővé tették, hogy a szorgalmas és jó magaviseletű tanoncok egy-egy szép és tanuságos könyvvel jutalmaztassanak meg.

Az iparos tanulók munkakiállításáról is elismeréssel emlékezhethetünk. Látjuk a törekvést úgy a mesterek, mint a tanoncokban. A kiállított 69 drb.

tárgyból a bíráló bizottság első rangunak jelölt meg 22-öt; másodrangunak 17-et; harmadrangunak 30-at. Csizmadia munka volt 16 drb; timár 3 dr; cipész 2 drb; kerekas 4 drb; lakatos 10 drb; asztalos 11 drb; kovács 7 dr; szabó 10 drb; bádigos 1 drb; takács 2 drb; szijgyártó 1 drb; fésűs 1 drb s ké-ményseprő állított ki egy font széket.

A m.-vásárhelyi iparkamara ez évben is 30 frtot küldött a munkák jutalmazására; ehhez adott a városi iparhatóság 10 frtot s a czéhek összesen 10 frt 20 krt. Így összesen 50 frt és 20 kr állott rendelkezésre, a mivel a munkákat jutalmazni lehetett.

A Gyertyánffi-féle 200 frt 6%-os kamatát pedig összesen 12 frtot 4 tanuló közt osztotta meg a bizottság egyenlő részben. Kapott az előkészítő osztályból Pálfi István (máréfalvi); az első osztályból Pásztor Ferencz (udvarhelyi); a második osztályból Pakot Lázár (farkaslaki); a harmadik osztályból Szöcs Oszkár (udvarhelyi) 3—3 frtot.

Tanuljunk, művelődjünk, mert ha mi nem tanulunk, mások tanulnak, mások művelődnek s a versenyben mi maradunk hátul.

Pályázati hirdetmény. Udvarhelyvármegye alispáni hivatalánál ujonnan rendszerezített 170 frt évi fizetéssel, 40 frt lakpénzzel, 50 frt ruhaátalánnyal javadalmazott hivatalsszolgai állásra ezennel pályázatot hirdetek s felhivom mindazokat, kik ezen állásra pályázni óhajtanak, hogy okmányokkal kellőleg felszerelt folyamodványaikat hozzám folyó évi július hó 30-áig adják be. Az elkésve érkezett folyamodványok figyelembe nem vétetnek, kiszolgált altisztek előnyben részesülnek. Sz.-Udvarhelyt, 1898. évi június hó 28-án *Jakab* Gyula, alispán.

Egy figyelemreméltó ujság. A magyar hirlapírás az utóbbi években páratlan lendületet vett, Ez a lendület úgy a lapok kvalitása, mint quantitása tekintetében észlelhető. Természetes azonban, hogy a fejlődés a megjelenő ujságok számára nézve szembeötlőbb, mert kikerülhetetlen, hogy bizonyos irányban mozgó, bizonyos niveau megállapodó, bizonyos tekintetben kiváló, vagy kevésbé kiváló ujságokból több vagy sok ne legyen. ami a „termelésben“ mindenesetre tultengést idéz elő. Hogy az ujságolvasás mennyire mindennapi szükségletünk, azt fejtegetnünk fölösleges. De kétségtelen, hogy épen a nélkülözhetetlenségénél fogva figyelemmel kísérjük a hirlapírás terén előforduló eseményeket, a keletkező új lapokat, azok haladását, fejlődését, hódításait. Érdekes tehát foglalkoznunk a fővárosi napilapok közül a legifjabbal, a sorozatban a 28-ikkal, az „Országos Hirlap“-pál. Huszonhét napilap volt már a fővárosban, mikor az „Ohá“ — miként Mikszáth nevezi a lapját — megindult s mégis ma, félévi fennállása után el kell ismernünk, hogy az „Országos Hirlap“ első helyre küzdte fel magát. Van valami ebben az ujságban, ami a többiből hiányzik és épen ez az, ami a közönség előtt oly kedvessé teszi Hangja, szelleme és a mód, melylyel a dolgokat, eseményeket bírálja, megbeszéli, elűt az eddigi chablonoktól. E mellett soha sem hagyja el az irodalmi színvonal magaslatát; finom ízlése, tapintata nem zárja ki az éles, igazságos kritikát. Soha sem hagyja el hozzáférhetetlen, elfogulatlan álláspontját és ezért nyilatkozataiban világos, szilárd, félremagyarázhatatlan. Minden ízében modern lévén, nem csak a komoly politikus igényeit elégíti ki, nem csak a politikában, a közügyek körül van súlyos szava, vezérő szerepe, hanem a család, a nővilág, a szórakozni kívánók is megtalálják az „Országos Hirlap“-ban azt a szellemi táplálékot, melyet a fejlett ízlésű, a művelt olvasó keres. Tárcaarovata, melyben a legkiválóbb hazai és külföldi írók jelennek meg gazdag, változatos, tartalmas Irodalmi és művészi kritikái olyan színvonalon állanak, mint a legelső német, francia és angol lapoké. Minden egyes rovata elárulja, hogy oly kiváló egyéniség őrködik a lap felett, mint Mikszáth Kálmán.

Nincsen aszfalt.

(Székely-Udvarhely város rendkívüli közgyűlése)

Rosz híreket veszünk az egész országból, tehát elenyésző csekélység most az, valjon lesz-e már városunknak a megígért, tervbevett sok jóból valamije.

Bizony akárhogy tesszük-vesszük a dolgot csak dekadenciát jelenthet az, hogy oly ajánlatokat, melyek igen olcsó hozzájutással városunk előrehaladását célozzák, s a melyeket a városi tanács mint elfogadandókat terjesztett elő, — egész egyszerűen mellőzik, jobb időkre teszik át azok érdemleges tárgyalását.

Évekkel ezelőtt volt már megpendítve az, hogy városunk villanyvilágítással, aszfalt-járdával, vízvezetékkel elláttassék, hogy ezeken a rég érzett hiányokon segítve legyen. Minden évben fel lett említve, mindannyiszor ajánlatok is tétettek azok keresztüvitelére, s minden évben, mindannyiszor el is lett az szépen odábitva a legközelebbi közgyűlésig, hogy majd évek múlva is legyen egy kedves tárgya az időszakonként egybehívandó közgyűléseknek, a mikor mint kedves reminisczenziák jutnak az ember eszébe, lesznek felemlítve, hogy minek is vigyük ezeket keresztül, a mikor őseinknek is jók voltak

azok, miért legyünk mi különbek a régi jó öregek-nél. Ma, a midőn minden oly rohamos gyorsasággal halad, megérzik minden a századvégének, a villany-korszaknak keze, akkor a mi ügyünk stagnál, sem-mivel sem megyünk előbbre.

Hiába kapunk olyan ajánlatokat, a melyek útján egész észrevétlenül városunk birtokába jutna mindazon előnyöknek, amik feltétlenül megkívántat-nak ma, egy város előbbrehaladásához.

E gyűléshez is oly ajánlatok lettek benyújtva, a melyek tagadhatatlan előnyösök voltak, s város-atyáink azokat egész egyszerűen mellőzték. Mert mi volna az, ha nem mellőzés, hogy azok érdemleges tárgyalását a jövő közgyűlésre hagyták. Egyenlő értékű az a végelenyészéssel! Kéri a városi tanácsot, hogy a jövő évi költségvetésben tüntesse fel, miképpen, miféle módon gondolja azokat megoldha-tóknak, keresztülvihetőknak. Tudtunkkal — s egyik számunkban már egész részletesen közöltük volt is azt — még az 1896. évi költségvetésben fel lett véve, részletesen ki lett tüntetve az ujonnan építendő városház, vágóhid, a már meglevő adósságok konver-tálásával egy 250,000 frt összegű kölcsön miképpen fedezése, s ki lett mutatva, hogy daczára a 144,561 frt 44¹/₂ krba kerülő városház, daczára a 33,841 frt 37 kr költségbe kerülő vágóhid mellett fedezetlenül mindössze 3572 frt 69 kr marad.

Hanem bizony ez már rég volt, feledésbe ment, ujat kell kidolgozni, előterjeszteni.

A mozgalmasnak ígérkező csendes ülés egyéb-ként így folyt le:

— június 25.

Mára hivta egybe *Demeter* Dénes h. polgár-mester a városi képviselő-testületi tagokat, a mit különben egy pár fontos városi ügy, s néhány tiszt-viselőnek szabadság adása tett szükségessé.

A tárgysorozat mintegy 26 pontot tett ki, mely-nek legérdekesebbje mindenesetre a 7-ik — mely az aszfalt-járdák, vízvezetékek létesítéséről az épít-tető bizottság előterjesztését — és a 8-ik, mely a villanyvilágítás tárgyában ajánlott szerződési terve-zetet tárgyalta.

Három óra kevéssel múlt, a midőn *Demeter* Dénes elnök, h. polgármester az elég nagyszámban megjelent városatyákat üdvözölte és a gyűlést meg-nyitottnak jelentette ki.

A tárgysorozat rendén került tárgyalásra a vá-rosi elemi iskola elhelyezése tárgyában az iskolaszék által kiküldött bizottság véleményes előterjesztése, hogy a községi elemi iskola jelenlegi bérhelyiségé ben az 1898—99. tanévben a már fennálló 2-ik osztály mellé a 3-ik elemi osztály is helyeztessék el, s az 1. osztály pedig a Mária Valéria gyermekkert kis-dedővő földszinti üres nagytermében helyeztessék el. 1899. Szent-Györgynaptól pedig az elemi iskola 2-ik és 3-ik osztálya is az óvoda emeleti részébe helyez-tessék át, s a most ott lakó óvónők lakbér illet-ménynyel javadalmaztassanak.

Javasolja előterjesztésében, hogy az elemi is-kola részére a kisdedővő hátulsó része melletti ma-gántelkek vásároltassanak meg. A harmadik tanító fizetése pedig 500 frt fizetés és 100 frt lakpénzben állapittassék meg s a szabályszerű pályázatot írja ki.

A megvásárlandó hely megvizsgálása, építési tervtervek elkészítésére *Gyarmathy* Ferencz elnök-le mellett Dr. *Solymossy* Lajos, *Hlatky* Miklós és *Haberstumpf* Károly kéretnek föl.

A 7-ik pont alatt került sorra *Spitzer* C. Károly budapesti cég ajánlata. A gyár kéri a képviselő-testületet, hogy saját költségén, szakembereivel fel-vételeket eszközölhessen. A vizet Zetelakán felül a Küküllő folyóból természetes szűrővel ellátva szán-dékozik bevezetni, s hajlandó a vízvezetéket akár a város költségén pontos tervezetek és költségvetés mellett elkészíteni, akár a szokásos koncesszió útján az egész művet a maga költségén és részére elkészí-teni, mire a tanács javasolja, hogy a cég kérésére saját költségén, a város minden anyagi hozzájárul-ása nélkül adassék meg, a mi az építettő bizottság véleményes javaslata értelmében elfogadtatik.

Majd a *The Neuchattel Asphalt Részvénytársaság* budapesti cég megbízottja írásbeli ajánlatára került a sor. A cég ajánlja, hogy a város utczáin létesít-endő járdákat négyzet méterenként 3 frt 75 krért, a szükséges anyagoknak a város költségén való be-szerzése mellett, öt évi jótállás mellett elkészíti, s azt valami csekély díj mellett fentartja. A városi építő bizottság ajánlja, mint a legkedvezőbb ajánlatot elfogadásra, s kéri, hogy ennek keresztülvitelével a város tanácsa és az épít. bizottság bizassék meg.

Bizony ez költséges valami, hanem az bizonyos,

hogy egy ily fontos ujitásnál azt e 27000 frtot — mint a mennyibe a Piacztér, Bethlen és Kossuth-utcák kiépítésére kerülne — nem kellene oly szi-gorán venni.

A közgyűlés tekintettel arra, hogy a város közönsége nem bir kellő alappal, fedezettel nem ren-delkezik, tekintettel továbbá arra, hogy a városháza, közbághid, elemi iskola építése is jogérvényes határozatokon alapuló elodázhatlan teendője a város-nak, s hogy mindezeket együttesen egy nagyobb kölcsön felvételével és a város eddigi adósságainak convertálásával oldhatja meg, kimondja határozatilag, hogy mindezeket egy nagyobb kölcsönből együttesen a lehető legrövidebb idő alatt építeti föl, s megbizza a város tanácsát, hogy az 1899. évre készítendő költségvetésbe mindezeket vegye föl, gondoskodjék fedezetről s részletes, kimerítő javaslatot tegyen.

A *Siemens és Halske* budapesti cég ajánlata került a tárgyalás alá. A cég ajánlja, hogy a város területén saját költségén villanyvilágítási telepet haj-landó építeni, ha a város az évek óta hasznavehetetlen malmát és annak körében 4000 □ öl területet di-jmentesen átenged és 3000 frt évi átalány adása mellett kötelezi magát évenként 150 utcai lámpát villanyfényvel ellátni, a mi tekintve a mostani gyarló petroleum világítást és azt, hogy a 80 utcai lámpának évi fenntartása ca. 1700 frtba kerül — nagyon kedvező ajánlat volt.

Többek hozzászólása után, tekintettel arra, hogy a város anyagi viszonyai ezt megbirni nem képesek, napirendről levétetni határozták.

Még több apró dolgokban határoztak vita nélkül s a közgyűlés 6 órakor végét ért.

Közigazdaság.

A jégverés. Elszomorító híreket veszünk nap-nap után Magyarországról. Meglátogatott az Úr és sujtó keze nyomán sirás és jajongás támadt. A ve-rejtékes munka gyümölese sárosan, letarolva fekszik a szántóföldeken, még alomnak sem lesz jó az, miből a mindennapi kenyerünknek kellett volna lenni. A vihar délről jött s két nap alatt, jun. 27- és 28-án rengeteg károkat okozott, s annyi bizonyos, hogy egyes vidékeken a termés teljesen tönkre van téve. Szerencsére azonban, a veszedelem nem terjed ki az egész országra, s a jégverés épen nem mondható országosnak.

Az országos meteorologiai intézet értesítése a következő:

Nagyszámu zivatarok hiusították meg a gazdák reménységét, hol nagyobb felhőszakadással határos záporokkal, hol az ezekkel párosult jégesővel és vi-harokkal. 27-én a Közép-Magyarország délnyugoti részétől északkeleti irányban huzódó vonal mentén fekvő megyék szenvedtek nagy károkat és ezek kö-zött különösen a dunántuli megyék. Fehér, Zala, Vas, Veszprém, Győr, Komárom, Sopron és Moson vármegyék igen sok helyén nagy jég volt. Nyitra, Bars, Hont, Nógrád, Heves is sokat szenvedtek. Zemplén és Sáros vármegye gazdáira is szomoru napok voltak ezek. Pest vármegyének északi része szintén a károsult vidékek közé tartozik. Eddigi ér-tésüléseinkből itélve, a csapástól mentek maradtak a Nagy-Alföld közép és déli része s a keleti és dél-keleti megyék.

M. kir. államvasútak.

Nyári menetrend.

Ervényes 1898. május 1-étől.

V.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.	V.-v.	V.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.	V.-v.
715			300	ind. Székely-Udvarhely ér.	159		620
731			316	Bikafalva	140		601
743			329	Bögöz	127		547
807			334	N.-Galambfalva	110		530
823			411	Bethfalva	1241		501
831			421	Székely-keresztur	1232		453
848			438	Ujszékely	1203		429
902			454	érk. Héjjasfalva ind.	1148		414
909			1025	Brassó	209	800	
921			504	ind. Héjjasfalva ér.	1112	403	
951	553	1140	532	Segesvár	1051	340	
	654	101		érk. K.-Kapus ind.	945	213	
		419		N.-Szeben			
	656	125		ind. K.-Kapus ér.	943	158	
	849	433		érk. Kocsárd ind.	752	1054	
		1030		M.-Vásárhely	1030	115	
	854	443		nd. Kocsárd ér.	750	1042	
	1046	645		Kolozsvár	555	833	
	231	1117		Nagy-Várad	211	342	
	750	620		érk. Budapest ind.	915	830	

Az indulási és érkezési idők közép-európai időre vonatkoznak.
Az éjjeli idő esti 600 órától reggeli 559 perczig, a perczeket jelző számjegyek aláhúzásával vannak kitüntetve.

Utánnymot nem díjaztatik.

SZIVATYTYUKAT

házi, ipari, mezőgazdasági építkezési és egyéb nyivános célokra
kéz, járgány és erőhajtásra,

TÜZFECSKENDŐKET

városi, községi, gazdasági és gyári
tűzoltóságoknak.

harangokat és harangállványokat

templomok, iskolák stb. részére.

Büzmentesen működő peczegődör tisztító készülékeket, utcaiz öntöző-kocsikat, sárkaparókat

készít és ajánl a

A BPESTI SZIVATTYU és GÉPGYÁR R.-TÁRSASÁG

(ezelőtt VALSER FERENCZ)

BUDAPEST, VI., külső váczi-ut 45.

Árjegyzék és költségvetések ingyen és bérmentve.